

[...]

33.534/II/PF
CV/GD

Mevrouw de Gouverneur,

Ter zitting van 25 april 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Voeren die van uw diensten een Nederlandstalig heffingsbericht betreffende de provinciebelasting voor het jaar 2001 heeft ontvangen, terwijl zijn taalaanhorigheid bekend zou zijn.

*
* *

Op onze vraag om inlichtingen, hebt u onder meer het volgende geantwoord.

“... Conform de onderrichtingen van de minister van Binnenlandse Zaken, vervat in zijn omzendbrief BA-97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied – die ingevolge de bepalingen van artikel 34, § 1 van de gecoördineerde taalwetten eveneens van toepassing is op de provincie Limburg in haar betrekkingen met particulieren die in Limburg wonen -, werd aan de heer [...] op 23 november 2001 inderdaad een Nederlandstalig betalingsverzoek toegezonden. De heer [...] heeft inmiddels echter aan onze diensten te kennen gegeven het gebruik van het Frans te wensen en er zal hem dan ook een Franstalig betalingsverzoek nagezonden worden. Wij zijn dan ook de mening toegedaan dat de klacht van de heer [...] om de hierboven vermelde reden als voorbarig moet worden beschouwd.

...

Aangezien de provincie Limburg enerzijds de homogeniteit en de integriteit van het Nederlandse taalgebied wenst te respecteren, doch anderzijds tevens rekening moet houden met de uitzondering die – voor zover en tot zolang nodig – aan de taalminderheid in Voeren werd toegekend, heeft zij geopteerd voor een werkwijze die zowel het bovenvermelde principe respecteert als ruimte laat voor de uitzondering en die erin bestaat dat zij de inwoners uit Voeren steeds in eerste instantie in het Nederlands aanschrijft, doch nadien een Franstalig document toezendt aan diegenen die, na ontvangst van het Nederlandstalig document, uitdrukkelijk hebben meegedeeld (nog steeds) gebruik te willen maken van de taalfaciliteiten. Er kan trouwens beklemtoond worden dat deze werkwijze ook aan de provincie opgelegd wordt bij de reeds vermelde omzendbrief d.d. 16 december 1997 van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

...

Om alle hierboven vermelde redenen zij wij de mening toegedaan dat de klacht van de heer [...] niet enkel als voorbarig, doch tevens als ongegrond moet worden beschouwd.”

*
* *

Heffingsberichten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 12, 3^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der

instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de klager het bewijs niet heeft geleverd dat het heffingsbericht betreffende de provinciebelasting hem de voorgaande jaren in het Frans was toegestuurd, geldt het vermoeden “juris tantum” volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij woont.

De VCT is bijgevolg bij eenparigheid van stemmen min één tegenstem van de Franse afdeling, van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar niet gegrond is.

Zij neemt er akte van dat uw diensten de klager een Franstalig exemplaar van het heffingsbericht zullen toesturen.

Zij wijst erop dat dit als een origineel exemplaar zal moeten worden beschouwd, maar dat zij niet bevoegd is om tussenbeide te komen in geschillen die voortvloeien uit het feit dat de betalingstermijn van twee maanden niet in werking treedt vanaf de ontvangst van het document in de gekozen taal.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, alsook aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS